

Routen at være af den Beskaffenhed, at Sverige ikke ønsker at fortsætte med at indføre 3die Klasses Sovévogne paa de øvrige Baner. Dette giver al Anledning til at være forsigtig. I øvrigt kan jeg oplyse, at der er opnaaet Overenskomst med de preussiske Myndigheder om Overførelse af almindelige 3die Klasses Vogne, hvilket sikkert er en Reform, som mange, der rejse paa 3die Klasse, ville være glæde over.

Med Hensyn til Bygningen af Kupévogne kan jeg ikke nægte, at jeg vil anse det for et Tilbageskridt, om man nu vilde gaa til Gennemførelsen af en Reform af vort Vognmateriel i den Retning. For nogle Aar siden var Kravet stærkt oppe om at faa de nye Sidegangsvogne gennemført, og stærke Klager bleve fremsatte over, at vort Materiel ikke stod paa Højde med det i Udlandet, som netop havde disse Sidegangsvogne eller Midtergangsvogne, som havde den heldige Egenskab, at man kunde bevæge sig fra den ene Ende til den anden af Toget. Det kunde man ikke paa vore Baner, hvor man havde Kupévogne, saa at de, der skulde billettere, maatte passere paa Løbebrædter udenfor Kupévognene. Saaledes var Stemningen den Gang, nu synes Stemningen at dømme efter den ærede Ordførers Udtalelser at være en anden. Jeg kan kun sige, at jeg gerne skal tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, men jeg kan ikke lade være med at udtale, at efter min Opfattelse vilde den omtalte Forandring være en Tilbagegang. Da det imidlertid maa formodes, at Jernbaneudvalget beskæftiger sig med Spørgsmaalet om, hvordan vort Vognmateriel i Fremtiden skal bygges, forekommer det mig rigtigt at udsætte Forhandlingerne angaaende dette Spørgsmaal, indtil Udvalgets Betænkning foreligger. Det vil være saa meget mere naturligt, som den ærede Ordfører for Flertallet selv er Medlem af dette Udvalg. Det samme gælder Spørgsmaalet om Bygning af Lokomotiver paa danske Værksteder. Jeg tror, det vil være heldigt at udsætte dette Spørgsmaal, til Jernbaneudvalget har talt, og i alt Fald forekommer det mig, at der ikke er megen Grund til i dette Øjeblik at tage en Behandling op angaaende Spørgsmaalet, navnlig da vi forleden Dag hørte, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds til tredie Behandling vil fremsætte Forslag om dette Spørgsmaal.

Ved Samraad er forhandlet om senere Anvendelse i Statstjeneste af Telegrafbud-drengene. Telegrafvæsenet anvender som Cykelbude nogle Dreng, som i Regelen

antages i 14—15 Aars Alderen og afskediges, naar de naa den værnepligtige Alder. Disse Dreng faa fri Uniform og lønnes med i det første Aar 30 Kr., i det andet Aar 40 Kr. og i det tredie Aar 45 Kr. om Maaneden. I det fjerde Aar og derefter faa de 55 Kr. om Maaneden. Af denne Løn tilbageholdes i de tre første Aar $\frac{1}{5}$ maanedlig, senere $\frac{1}{10}$. Disse indeholdte Beløb indsættes i en Sparekasse, og det saaledes opsamlede Beløb udbetales Cykelbudene, naar de faa deres Afsked. Efter fuldført Værnepligt have Cykelbudene fortrinnsvis Adgang til Ansættelse ved Statsbanerne som Stationskarle. Efter de Undersøgelser, jeg har haft Lejlighed til at foretage, synes de dog ikke i høj Grad at søge saadan Ansættelse, hvilket maaske hænger sammen med det særlige Forhold, at en hel Del af disse Dreng udvandre, idet der er Sandsynlighed for, at mange benytte det Beløb, de faa udbetalt ved Afskedigelsen, til at rejse til Udlandet for dér mulig at komme under bedre Forhold. Under Samraadet fremsattes det Spørgsmaal, om der ikke kunde gives disse Cykelbude ogsaa fortrinnsvis Adgang til Ansættelse under Postvæsenet. Jeg har paa Forespørgsel hos dette faaet meddelt, at der ikke er noget i Vejen derfor. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) berørte Spørgsmaalet, om man ikke helt skulde forbyde at anvende Dreng som Cykelbude, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds var ogsaa inde derpaa, idet han mente, at disse Dreng blive ødelagte af at hænge paa en Cykel fra Morgen til Aften. Det kan gerne være, jeg tør ikke sige, at det er en sund Beskæftigelse. Jeg tror imidlertid, at Dreng, der sidde og læse, eller som ere paa et Kontor som Elev i en eller anden Etat, ere ugunstigere stillede med Hensyn til Sundhed, end Cykelbudene ere, da disse fra Morgen til Aften bevæge sig i fri Luft.

Der har ogsaa været holdt et Samraad angaaende Lønningsforholdene ved Vandbygningsvæsenet. Det blev ved Finanslovforslagets første Behandling fremhævet af et af Finansudvalgets Medlemmer, det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen), at Vandbygningsvæsenets Lønninger vare for lave i de laveste Lønklasser, og deri har det ærede Medlem Ret. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) har omtalt det samme. Jeg er enig med de ærede Medlemmer derom, Vandbygningsvæsenet fik ikke sin Lønreform sammen med de øvrige Etater og har alt-